

които са избрани в новото ръководство, и е насрочено околийско събрание¹⁷. На него предложеният първоначален вариант на скандалната резолюция от 27 май най-после е приет¹⁸.

Сред малкото запазени документи от този период е протоколът на околийския другарски съд на БЗНС в Пазарджик. В него много подробно е разгледано положението на група вече бивши ръководни земеделски дейци. Тяхната „противонародна дейност“, изразена сумарно, се състои в следното: обявяване против конференцията конгрес от 8-9 май, подстрекателство към гласуване на „окастрената“ резолюция, против обща листа на отечественофронтовските партии, за самостоятелна селска власт, против вътрешната и външната политика на правителството. Нещо повече. Някои от тях заявяват: „...не ние ще оправим вътрешното и международното положение на България, а това ще го направят Англия и САЩ в Сан Франциско“ и в „...предстоящата среща между тримата ще се реши България да се ориентира към западните демокрации и това би било истинският път за България“¹⁹. Всички разследвани от другарския съд са изключени от БЗНС.

Но явно и това не е достатъчно. На 18 юни се провежда ново събрание на градската земеделска дружба. Поредното решение е да се проверят политическите убеждения на всеки чиновник, миналото му и да се прочистят всички, които се окажат с фашистки и геметовски разбирания²⁰.

И така, ако до този момент някои лидери и членове на БЗНС са имали илюзии, че могат да променят нещата в организацията чрез демократични процедури, ясно разбират, че всички мостове са изгорени. Оттук нататък управляващата ОФ коалиция има пълно основание да констатира че „опозицията има сериозни корени в околията“²¹.

С най-голямо влияние от опозиционните партии през есента на 1945 г. в Пазарджишка околия е БЗНС „Н. Петков“. Редица села като Славовица, Дорково, Априлци, Мало Конаре, Синитево, Огняново, Черногорово, Църнча, Церово, Главиница, Звъничево се смятат за крепости на опозицията. Към